

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 1T/49/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1614010131
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Lehoczký
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2015:1614010131.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Malackách samosudcom Mgr. Miroslavom Lehoczkým v trestnej veci vedenej proti obžalovanému Q. Z., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.01.2015 v Malackách, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný Q. Z., rod, S., nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom
Z. rad č. XXX/XX, O. pod O.

sa uznáva vinným,
že

napriek zákonnej vyživovacej povinnosti prispievať na výživu svojho syna Q. Z., nar. XX.XX.XXXX, vyplývajúcej mu z ustanovenia § 62 zákona o rodine, deklarovanej mu i rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, pracovisko Malacky spisovej značky MA 7C/223/04 29.03.2006, právoplatným 12.05.2006, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu syna Q. vo výške 99,58 Eur (3.000,- Sk), a to mesačne vopred vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám oprávnenej Bc. Q. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q., G. XXXX/XX, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku si túto povinnosť riadne neplní od januára 2011 až doposiaľ, s výnimkou mesiacov, kedy prispel na výživu oprávneného dieťaťa, a to v roku 2011 sumami spolu vo výške 450,- Eur, v roku 2012 sumami spolu vo výške 600,- Eur a v roku 2013 sumou 200,- Eur, v dôsledku čoho mu vznikol na výživnom dlh voči oprávnenej Bc. Q. Z. vo výške najmenej 3.529,84 Eur, pričom v rozhodnom období nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie ani nepoberal dávky v hmotnej núdzi, do roku 2013 podnikal na základe Živnostenského oprávnenia s nezisteným príjmom a následne si peniaze na živobytie zabezpečoval neevidovanou brigádnickou prácou,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom - po dlhší čas,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona

Za to sa
odsudzuje

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona sa obžalovaný pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Malackách podal dňa 14.04.2014 na tunajší súd obžalobu pod č. k. 1Pv 43/14/1106 zo dňa 14.04.2014 na Q. Z. (ďalej len „obžalovaný“) pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona.

Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkyne Q. Z. a tiež vykonaním t.j. prečítaním listinných dôkazov podľa § 269 Tr. por., a zistil skutkový stav tak, ako je uvedený vo výroku rozsudku.

Obžalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že je pravda, že od januára 2011 až doposiaľ neprispieval na výživu syna Q. vo výške 99,58 € mesačne s výnimkou peňazí, ktoré vyplatil matke dieťaťa v roku 2011 v sume 450 €, v roku 2012 vo výške 600 € a v roku 2013 vo výške 200 €. V mesiacoch apríl, máj a jún dal matke dieťaťa každý mesiac 120 €. Od januára 2011 až doposiaľ nebol evidovaný ako nezamestnaný a ani nepoberal dávky v hmotnej núdzi, nakoľko do roku 2013 podnikal ako živnostník avšak s nulovým daňovým priznaním. Minulý týždeň sa zamestnal u súkromníka Q. B., ktorý vykonáva stavebnú činnosť a tento mu prisľúbil pôžičku vo výške 3500 € na zaplatenie zaostalého výživného s tým, že pôžičku mu bude zrážať zo mzdy. Pôžičku mu mal dať v priebehu týždňa s tým, že ju zašle priamo na účet matky dieťaťa, o čom informoval aj jeho bývalú manželku telefonicky.

Svedkyňa Q. Z. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný jej neprispieval na výživu ich spoločného dieťaťa od januára 2011 pravidelne, okrem tých súm, ktoré sú uvedené v obžalobe a okrem obdobia apríl, máj a jún, kedy jej zaplatil každý mesiac po 120 €. Z toho vyplýva, že by mal doplatiť asi 3000 €. Svedkyňa potvrdila, že je pravda, že jej telefonoval zamestnávateľ obžalovaného, ktorý jej sľúbil, že jej pošle dlžné peniaze. Svedkyňa tiež uviedla, že neplnenie vyživovacej povinnosti zo strany obžalovaného nezanechalo na ich synovi nepriaznivé následky, núdzou netrpia, snaží sa, aby syn mal všetko čo potrebuje, aj keď im tieto peniaze chýbajú.

Súdca oboznámil listinné dôkazy, a to najmä rozsudok Okresného súdu Malacky sp. zn. MA 7C 223/04 zo dňa 29.03.2006, ktorým súd schválil rodičovskú dohodu, podľa ktorej sa maloletý Q. Z. zveril do osobnej starostlivosti matky a súd zároveň určil povinnosť otcovi platiť výživné na maloletého Q. vo výške 3.000 Sk, vždy do 15. dňa kalendárneho mesiaca do rúk matky od právoplatnosti rozsudku. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 12.05.2006.

Súd sa tiež oboznámil s rodným listom dieťaťa, potvrdením o návšteve školy, správami z Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, správami Daňového úradu Trenčín, daňovým priznaním obžalovaného za rok 2011 a výpisom zo živnostenského registra.

Súd vyhodnotil dôkazy jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach a na ich podklade má za preukázané, že obžalovaný skutok spáchal tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Súd má za preukázané, že obžalovaný bol povinný plniť si vyživovaciu povinnosť voči svojmu synovi v období od januára 2011 až doposiaľ, keďže z rodného listu dieťaťa ako z výpovede obžalovaného je zistené, že obžalovaný je jeho otcom a na základe ustanovenia § 62 Zákona o rodine, mu vznikla vyživovacia povinnosť. Podľa tohto ustanovenia plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom, je ich zákonnou povinnosťou a trvá až do času, kedy dieťa je schopné samo sa živiť. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že táto povinnosť rodičov voči deťom existuje nezávisle od rozhodnutia súdu. Túto vyživovaciu povinnosť obžalovaného voči jeho synovi Q., deklaroval Okresný súd Malacky vo svojom rozhodnutí sp. zn. MA 7C 223/04 zo dňa 29.03.2006, kedy mu súd určil výšku výživného v sume 3.000 Sk s účinnosťou od 12.05.2006.

Súd má vinu obžalovaného preukázanú predovšetkým výpoveďou obžalovaného, ktorý sa k skutku priznal v plnom rozsahu ako aj z výpovede svedkyne Q. Z..

Na základe uvedeného, má súd nad všetku pochybnosť preukázané, že obžalovaný ako otec Q. Z. porušil svoju zákonnú povinnosť, keď si neplnil svoju vyživovaciu povinnosť voči svojmu synovi, a to v období štyroch rokov, čím naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona.

Konanie obžalovaného súd hodnotil ako priamy úmysel podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona, nakoľko vedel o svojej povinnosti vyživovať iného a aj napriek tomu si túto svoju povinnosť neplnil, čím porušil zákonom chránený nárok na výživu.

O osobe obžalovaného súd zistil, že bol jedenkrát súdne trestaný a štyrikrát bol postihnutý za dopravný priestupok.

Pri úvahách o uložení trestu súd vychádzal primárne z trestnej sadzby určenej v Trestnom zákone a keďže obžalovaný sa dopustil trestného konania dlhší čas, súd vychádzal z trestnej sadzby uvedenej v § 207 ods. 3 Trestného zákona, podľa ktorého sa páchatel potrestá trestom odňatia slobody na jeden rok až päť rokov.

Súd obžalovanému nepriznal žiadnu poľahčujúcu ani priťažujúcu okolnosť. Pri úvahe o druhu a výške trestu súd zbral do úvahy predovšetkým osobu obžalovaného a možnosti jeho nápravy a uložil obžalovanému trest odňatia slobody na spodnej hranici zákonnom určenej trestnej sadzby. Pri rozhodovaní, či trest odňatia slobody obžalovanému podmiennečne odložiť alebo mu uložiť nepodmiennečný trest odňatia slobody, súd vzal do úvahy, že obžalovaný bol trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T 195/2012 zo dňa 31.01.2013 uznaný vinným zo spáchania zločinu skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere tri roky so skúšobnou dobou v trvaní dva roky. Je teda zrejmé, že ani tento podmiennečný trest nevedol k náprave obžalovaného, ktorý sa aj naďalej dopúšťal trestnej činnosti, tým, že si neplnil svoj zákonnú povinnosť vyživovať iného. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že podmiennečný trest odňatia slobody by nevedol k náprave obžalovaného, a preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia a obžalovanému uložil nepodmiennečný trest odňatia slobody.

Na výkon trestu odňatia slobody súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný nebol v predchádzajúcich desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže obžalovaný a prokurátor podať odvolanie na Okresnom súde Malacky, do 15 dní od oznámenia, pokiaľ sa pred uplynutím tejto lehoty tohto svojho práva výslovne nevzdávajú. V rovnakej lehote s obžalovaným môžu podať odvolanie v jeho prospech aj príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Poškodený môže podať odvolanie pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Včas podané odvolanie má odkladný účinok.